

**Pripomienky verejnosti uplatnené v zmysle čl. 10 legislatívnych pravidiel
vlády SR
k návrhu zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 211/2000 Z. z.
o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých
zákonov
(zákon o slobode informácií)
Číslo materiálu: ÚV- /2002**

My, dolupodpísaní Mgr. Tomáš Kamenec, Mgr. Vladimír Pirošík a Mgr. Peter Wilfling týmto v zmysle čl. 10 legislatívnych pravidiel vlády podávame pripomienky k **materiálu číslo: ÚV- /2002** zverejnenému na internetovej stránke MŠ SR dňa 21. februára 2002. Žiadame, aby pripomienky označené ako zásadné boli považované za predmet rozporu a následne prerokované.

Pripomienky k jednotlivým ustanoveniam sú pod každým ustanovením v kurzíve.

Všeobecná časť:

Materiál predložený MŠ SR pod č. ÚV- /2002 je spracovaný iba s povrchnými znalosťami problematiky prístupu k informáciám a bez praktických skúseností s implementáciou zákona č. 211/2000 Z. z. Materiálu vo všeobecnej časti absentuje niekoľko náležitostí vyžadovaných legislatívnymi pravidlami vlády SR, resp. sa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Súčasťou všeobecnej časti dôvodovej správy je zhodnotenie súladnosti návrhu s Ústavou SR. Predkladateľ uvádza plnú zhodu, čo je tvrdenie nezakladajúce sa na správnom posúdení ústavnej problematiky prístupu k informáciám. Právo na informácie v zmysle čl. 26 Ústavy SR bolo niekoľkokrát podrobne rozvedené rozhodnutiami Ústavného súdu SR. Predovšetkým v rozhodnutiach II ÚS 28/96, PL. ÚS 15/1998, II ÚS 10/1999, II ÚS 44/00 a I ÚS 57/00 boli stanovené podmienky a limity obmedzenia práva na informácie. Predložený návrh na zmenu zákona č. 211/2000 Z. z. sa v niekoľkých bodoch (bod 1, 3, 18, 22, 23, 25) javí v rozpore s vyššie naznačeným ústavným rámcom práva na informácie.

*Doložka zlučiteľnosti pripojená k návrhu vychádza z neznalosti *acquis communautaire*. Problematika prístupu k informáciám je upravená v práve Európskej únie v rámci zmluvy o Európskej únii (čl. 6 ods. 2 a deklarácia k Záverečnému aktu), podpísaná v Maastrichte 7. februára 1992, rozhodnutie Komisie ES o verejnom prístupe k dokumentom Komisie č. 94/90/ECSC, EC, Euratom z 8. februára 1994 v znení Rozhodnutia Komisie ES č. 96/567/EC smernica Rady o slobode a prístupe k informáciám o životnom prostredí č. 90/313/EEC z 7. júna 1990. Vzhľadom na túto skutočnosť chýba návrhu zhodnotenie súladu navrhovanej úpravy ako aj vypracovaná tabuľka zhody.*

Rovnako namietame uvádzanie účasti expertov MVO na príprave návrhu zákona resp. pravdivosť existencie akýchkoľvek ich vyjadrení k problematike súladnosti navrhovaného

právneho predpisu s právo EÚ. Naopak na jednom stretnutí zástupcovia MVO namietali nesúlad navrhovanej úpravy s medzinárodnými záväzkami SR – čl. 10 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V Čl. 6 ods. 2 Zmluvy o Európskej únii v znení Amsterdamskej zmluvy bolo zakotvené rešpektovanie základných ľudských práv zaručených v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd a vyplývajúcich z ústavných tradícií členských štátov, ako základných princípov práva Spoločenstva.

Osobitná časť

1. V § 2 odsek 1 znie:

„(1) Osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú

- a) ústredné orgány štátnej správy^{1a)},
- b) miestne orgány štátnej správy^{1b)},
- c) obce^{1c)},
- d) samosprávne kraje^{1d)},
- e) právnické osoby zriadené
 - 1. zákonom^{1e)},
 - 2. zo zákona^{1f)},
 - 3. ústredným orgánom štátnej správy, miestnym orgánom štátnej správy, obcou alebo samosprávnym krajom podľa osobitného zákona²⁾,
- f) právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej právomoci.“

K bodu 1.

**pripomienku považujeme za zásadnú
navrhujeme úpravu textu, jeho zmenu a doplnenie**

Takto upravené ustanovenie definujúce povinné osoby je oproti pôvodnej formulácii zužujúce. Predovšetkým je potrebné uviesť, že zo zoznamu povinných osôb **boli vypustené štátne orgány ako napr. NR SR, prezident SR, NKÚ, súdy**, ktoré jednoznačne patria medzi orgány verejnej moci ako ich definuje čl. 26 ods. 5 Ústavy SR. Z logiky veci (následné ustanovenia § 5 a § 6) vyplýva, že ich vypustenie možno pripísať povrchnému spracovaniu materiálu. Neobstojí tvrdenie, že ide o subjekty zriadené zákonom alebo zo zákona, podľa nášho názoru je v zákone potrebné zachovať termín „štátne orgány“ a ustanovenie ďalej špecifikovať (viď nižšie). Ďalším problémom sú formulácie niektorých ustanovení, napr. štátne podniky nie sú zriadené zo zákona, ale založené (nie ZRIADENÉ) ústredným orgánom štátnej správy. Zo zoznamu povinných osôb vypadli spoločnosti s ručením obmedzeným a iné obchodné spoločnosti, ktoré tak isto nie sú **zriadené** štátnym orgánom alebo obcou ale sú týmito subjektmi ZALOŽENÉ, čomu zodpovedá aj súčasné znenie § 2 ods. 3. Je potrebné okruh povinných osôb nie zúžiť, ale rozšíriť, napr. o spoločnosti, kde má štát určitú majetkovú účasť. Ako vzor by mohla slúžiť definícia obstarávateľa zo zákona o verejnom obstarávaní (263/1999 Z. z.). V týchto prípadoch je potrebné citlivo doriešiť procesné otázky spojené s vydávaním rozhodnutí a aplikáciou správneho poriadku.

zákon č. 263/1999 Z. z.

§ 3

(2) Obstarávateľom je aj právnická osoba, na ktorú má štát alebo obec rozhodujúci vplyv a ktorá

- a) podniká v energetických odvetviach výrobou, výkupom a rozvodom elektriny, plynu a tepla a tranzitom elektriny a plynu, 3)*
- b) podniká vo vodnom hospodárstve výrobou a prevádzkou verejných rozvodov pitnej vody,*
- c) podniká v geologických činnostiach a v banských činnostiach zisťovaním výskytu a ťažbou ropy, zemného plynu, uhlia a iných pevných palív,*
- d) podniká v civilnom letectve zriaďovaním a prevádzkovaním verejných letísk a leteckých pozemných zariadení, 4)*
- e) podniká vo vnútrozemskej plavbe udržiavaním vodnej cesty a zriaďovaním a prevádzkovaním verejných prístavov a zariadení vodnej cesty, 5)*
- f) spravuje diaľnice, cesty a miestne komunikácie, 6)*
- g) podniká v cestnej doprave prevádzkovaním verejnej pravidelnej autobusovej dopravy, 7)*
- h) prevádzkuje železničnú dopravnú cestu, 8)*
- i) podniká prevádzkovaním dopravy na dráhach, 9)*
- j) obstaráva a spravuje telekomunikačné zariadenia jednotnej telekomunikačnej siete,*
- k) podniká v telekomunikáciách poskytovaním verejných telekomunikačných služieb, 10)*
- l) vykonáva činnosti vyplývajúce z poštovej výhrady štátu. 11)*

(3) Rozhodujúcim vplyvom štátu alebo obce na právnickú osobu podľa odseku 2 sa rozumie, že

- a) právnická osoba vykonáva svoju činnosť s použitím majetku štátu alebo majetku obce na základe nájmu, výpožičky alebo správy majetku, alebo*
- b) väčšinu akcií právnickej osoby alebo väčšinový obchodný podiel na právnickú osobu vlastní štát alebo obec, alebo*
- c) štát alebo obec vymenúva viac ako polovicu členov správnych orgánov alebo kontrolných orgánov tejto právnickej osoby.*

Poznámky pod čiarou k odkazom 1a, 1b, 1c, 1d, 1e, 1f a 2) znejú:

„1a) Zákon č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy.

1b) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

1c) Zákon Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.

1d) Zákon č. 302/2001 Z. z. o samospráve vyšších územných celkov (zákon o samosprávnych krajoch) v znení zákona č. 445/2001 Z. z. .

1e) Napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 254/1991 Zb. o Slovenskej televízii v znení neskorších predpisov, zákon Slovenskej národnej rady č. 255/1991 Zb. o Slovenskom rozhlasu v znení neskorších predpisov, Zákon č. 329/2000 Z. z. o Úrade pre finančný trh a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zákon č. 203/2001 Z. z. o Agentúre na podporu vedy a techniky.

1f) Napríklad zákon č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku v znení neskorších predpisov.

2) Napríklad § 21 až 24 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 303/1995 Z. z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov, § 4 ods. 2 písm. k) zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, § 4 písm. f) zákona č. 302/2001 Z.z. v znení zákona č. 445/2001 Z. z. “.

2. V § 2 sa vypúšťajú odseky 2 a 3.

Doterajší odsek 4 sa označuje ako odsek 2.

3. V § 3 odseky 1 a 2 znejú:

„(1) Každý má právo na prístup k informáciám, ktoré sa týkajú predmetu činnosti povinnej osoby a ktorými má táto povinná osoba právo disponovať.“.

(2) Povinná osoba sprístupní iba informácie o hospodárení s verejnými prostriedkami, nakladaní s majetkom štátu^{3a)}, majetkom obce^{3b)} alebo majetkom samosprávneho kraja^{3c)} a o obsahu plnení a činnostiach vykonávaných na základe uzatvorenej zmluvy.

Poznámky k odkazom 3a, 3b a 3c znejú:

„3a) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov.

3b) Zákon Slovenskej národnej rady č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov.

3c) Zákon č. 446/2001 Z. z. o majetku vyšších územných celkov.“

K bodu 3.

**pripomienku považujeme za zásadnú
navrhujeme bod vypustiť a ponechať pôvodné znenie**

K ods. 1

Absolútne dostačovala pôvodná formulácia. Nie je možné obmedziť prístup k informáciám na základe toho sa informácia týka predmetu činnosti povinnej osoby, od ktorej je informácia požadovaná. Rozhodujúcim je kritérium, či sa informácia legálne nachádza u povinnej osoby. Každé iné obmedzovanie by bolo v rozpore so ústavným rámcom upravujúcim právo na informácie. V praxi toto ustanovenie nerobilo žiadne problémy a neexistuje reálna potreba na jeho novelizáciu.

K ods. 2

*Absolútne neprípustné obmedzenie rozsahu poskytovaných informácií. Z takejto formulácie by vyplývalo, že povinné osoby **musia sprístupniť iba informácie týkajúce sa ich hospodárenia**. Ide o neústavnú úpravu, ktorá je v rozpore s čl. 26 (právo na informácie) a čl. 45 (právo na včasné a úplné informácie o stave životného prostredia a o príčinách a následkoch tohto stavu). Nie je možné zúžiť právo na informácie a verejnú kontrolu výkonu správy tohto štátu na kontrolu hospodárenia s verejnými prostriedkami. Verejná správa je podstatne širšia a zahŕňa množstvo inej činnosti ako iba hospodársku správu. Takéto znenie považujeme za škandalózne a hrubo narušujúce základné práva a slobody!*

4. V § 4 sa vkladá nový odsek 1, ktorý znie:

„(1) Informáciou je oznam alebo údaj v pôsobnosti povinnej osoby, ktorým je oprávnená disponovať. Za informáciu sa považuje aj informácia podľa osobitného predpisu^{4a)}.“

Doterajšie odseky 1 až 4 sa označujú ako odseky 2 až 5.

Poznámka pod čiarou k odkazu 4a) znie:

„4a) § 2 písm. b) zákona č. 241/2001 Z. z. o utajovaných skutočnostiach a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“.

K bodu 4.

***pripomienku považujeme za zásadnú
navrhujeme bod vypustiť a ponechať pôvodné znenie***

Formulácia „Informáciou je oznam alebo údaj v pôsobnosti povinnej osoby“ je terminologicky nepresný a teda v rozpore s čl. 2 ods. legislatívnych pravidiel vlády SR. Takáto formulácia je nejasná a zavádzajúca. Nie je zrejmé, ktoré informácie sú v pôsobnosti tej ktorej povinnej osoby (napr. aj pripomienkovanie legislatívnych návrhov z iných rezortov je pôsobnosť povinnej osoby). Z návrhu nevyplýva kto bude riešiť prípadné kompetenčné konflikty, ak by žiaden z rezortov, príp. povinných osôb nebol ochotný sprístupňovať informáciu, lebo táto nepatrí do jeho pôsobnosti.

Povinné osoby môžu mať iba také informácie, s ktorými sú oprávnené disponovať. Prijatie opačného materiálu by popieralo legalitu výkonu verejnej správy. Žiaden zákon neobmedzuje dispozíciu s materiálmi vytvorenými v štátnej správe podľa toho, kde daný materiál vznikol a rovnako neexistuje ani predpis, ktorý by stanovoval oprávnenia na nakladanie s takýmito materiálmi.

V praxi toto ustanovenie nerobilo žiadne problémy a neexistuje reálna potreba na jeho novelizáciu, teda zadefinovania pojmu „Informácia“.

5. V § 4 odsek 5 znie:

„(5) Sprievodnou informáciou je informácia, ktorá úzko súvisí s požadovanou informáciou, najmä informácia o jej existencii, pôvode a dôvode odmietnutia sprístupniť informáciu alebo vzniknutá ako výsledok používania informačných technológií.“.

K bodu 4.

navrhujeme bod vypustiť a ponechať pôvodné znenie

Navrhované znenie je nepresné a neurčité, najmä časť vety nasledujúcej za slovom „alebo“.

6. V § 5 ods. 1 sa vypúšťajú slová: „a 2“.

K bodu 6.

Závisí od konečného znenia § 2

7. V § 5 ods. 1 písmeno a) znie:

„a) spôsob zriadenia povinnej osoby, jej právomoci, kompetencie a organizačnú štruktúru,“.

8. V § 5 ods. 1 sa v písmene d) na konci pripájajú slová:

„podľa osobitných predpisov^{5a)}“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 5a znie:

„5a) Napríklad zákon č. 152/1998 Z. z. o sťažnostiach, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe.“.

K bodu 8.

navrhujeme bod vypustiť a ponechať pôvodné znenie

I keď v zmysle relevantných rozhodnutí ústavného súdu i legislatívnych pravidiel vlády SR poznámky pod čiarou nie sú súčasťou normatívneho textu, ak bolo účelom tejto zmeny obmedziť aktívne zverejňovanie informácií iba na postupy podľa zákona o sťažnostiach, je takáto zmena neopodstatnená. Každá povinná osoba podľa jednotlivých odborov by mala aktívne zverejňovať informácie, ktoré pomôžu stránkam v orientácii v jednotlivých konaniach.

9. V § 5 v odseku 1 písmeno e) sa vypúšťa slovo „prehľad“ a nahrádza sa slovami „zoznam všeobecne záväzných právnych“.

10. V § 5 v odseku 3 sa vypúšťa písmeno f).

K bodu 10.

pripomienku považujeme za zásadnú

navrhujeme bod vypustiť a ponechať pôvodné znenie

Nie je dôvod takúto informáciu nezverejňovať. Navyše, internetová stránka kancelárie prezidenta je oproti iným stránkam povinných osôb, rovnako ako i oproti prezidentským stránkam v susedných krajinách, aj v súčasnosti značne chudobná.

11. V § 5 ods. 6 sa vypúšťajú slová „samosprávy vyššieho územného celku“ a nahrádzajú slovami „samosprávnych krajov^{7a)}“.

Poznámky pod čiarou k odkazom 7 a 7a znejú:

„7) § 11 až 12, a § 24 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.“

7a) § 11 a 15 zákona č. 302/2001 Z. z. v znení zákona č. 445/2001 Z. z. .“.

12. V § 6 ods. 1 druhá veta sa na konci vkladá bodkočiarka a pripájajú tieto slová:

„spôsobom umožňujúcim hromadný prístup tieto obce zverejňujú informácie, o ktorých tak rozhodne obecné zastupiteľstvo^{8a)}“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 8a znie:

„8a) § 11 ods. 4 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.“.

K bodu 12.

pripomienku považujeme za zásadnú

navrhujeme bod vypustiť a ponechať pôvodné znenie

Toto ustanovenie je nejasné a v praxi môže spôsobovať výkladové problémy. Ak bolo účelom otvoriť pre obce, ktoré nie sú mestami, možnosť zverejňovať informácie prostredníctvom internetu, ide o právne superfluum, nakoľko táto možnosť vyplývala samosprávam aj doteraz z platnej legislatívy (neexistovalo obmedzenie, povinnosť platila len pre obce ktoré sú mestami). Ak bolo účelom dať zastupiteľským zborom samospráv možnosť rozhodnúť, čo bude zverejnené prostredníctvom internetovej stránky, ide o nenáležité obmedzenie práva na informácie, ktoré je v rozpore s čl. 26 ods. 5 ústavy SR

13. V § 7 sa v odseku 1 slovo „podania“ nahrádza slovom „doručenia“.

K bodu 13.

pripomienku považujeme za zásadnú

navrhujeme bod vypustiť a ponechať pôvodné znenie

V zmysle § 14 ods. 4 zákona č. 211/2000 Z. z. je žiadosť podaná dňom, keď bola oznámená povinnej osobe. To znamená, že pri poštou posielanej žiadosti je táto oznámená dňom jej doručenia povinnej osobe.

14. V poznámke pod čiarou k odkazu 13 sa citácia „§ 116 Občianskeho zákonníka.“ Nahrádza citáciou „§ 15 Občianskeho zákonníka.“.

15. V § 9 v odseku 1 sa vypúšťa posledná veta a odkaz 14 na poznámku pod čiarou.

16. V § 9 sa v odseku 2 v tretej vete vypúšťa odkaz 13 a za slová „blízka osoba“ sa umiestňuje odkaz 14.

Poznámka pod čiarou k odkazu 14 znie:

„14) § 116 Občianskeho zákonníka.“.

17. V § 9 sa za odsek 2 vkladajú nové odseky 3 a 4, ktoré znejú:

„(3) Informácie o osobných údajoch fyzických osôb, ktoré sú súčasťou verejne prístupného registra alebo zoznamu^{14a)} nie sú porušením práva na ochranu osobných údajov¹⁵⁾.

(4) Informácie o plate a odmene

a) fyzických osôb, ktorých zdrojom sú verejné prostriedky^{14b)} a

b) fyzických osôb, ktoré sú členmi štatutárnych orgánov, dozorných orgánov

a riadiacich orgánov právnických osôb zriadených

1. zákonom^{1e)},

2. zo zákona^{1f)},

3. ústrednými orgánmi štátnej správy, obcami alebo samosprávnymi krajmi podľa osobitného zákona²⁾,

nie sú porušením práva na ochranu osobných údajov¹⁵⁾.“

Poznámky pod čiarou k odkazom 14a a 14b znejú:

„14a) Napríklad zákon č. 213/1997 Z. z. o neziskových organizáciách poskytujúcich všeobecne prospešné služby v znení zákona č. 35/2002 Z. z., zákon č. 34/2002 Z. z. o nadáciách a o zmene a doplnení Občianskeho zákonníka, zákon č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov, zákon č. 308/1991 Zb. o slobode náboženskej viera a postavení cirkví a náboženských spoločností v znení zákona č. 394/2000 Z.z., zákon Slovenskej národnej rady č.192/1992 Zb. o registrácii cirkví a náboženských

spoločností, Obchodný zákonník, zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.

14b) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z. z. o platových náležitostiach niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, zákon č. 312/2001 o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zákon č. 313/2001 Z. z. o verejnej službe.“.

18. V § 11 ods. 1 písmeno d) znie:

„d) sa týka rozhodovacej činnosti orgánov verejnej správy, najmä v priestupkovom konaní a rozhodovacej činnosti súdov a orgánov činných v trestnom konaní.²⁴⁾“

Poznámky pod čiarou k odkazom 22 a 24 znejú:

„22) Napríklad zákon č. 540/2001 Z. z. o štátnej štatistike, zákon Slovenskej národnej rady č. 81/1992 Zb. o Česko-slovenskej tlačovej kancelárii Slovenskej republiky, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok)

24) Napríklad zákon č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný zákon) v znení neskorších predpisov, zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, zákon č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, zákon č. 71/1967 Zb.“

K bodu 18.

**pripomienku považujeme za zásadnú
navrhujeme bod upraviť nasledovne**

„d) sa týka rozhodovacej činnosti orgánov verejnej správy v priestupkovom konaní a rozhodovacej činnosti súdov a orgánov činných v trestnom konaní.²⁴⁾“

Z poznámky 24 vypustiť citáciu Správneho poriadku a Stavebného zákona.

*Obmedzenie práva na informácie podľa navrhnutej formulácie je v rozpore s čl. 26 ústavy. Základný zákon v čl. 26 ods. 4 jednoznačne ustanovuje obmedzenia práv na informácie. Ústava neobmedzuje prístup k akýmkoľvek informáciám na základe toho, kde sa informácia nachádza (v správnom spise, v stavebnom konaní a pod.) ale iba na základe obsahu informácie ak je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu jedného z vymedzených účelov. Nie je zjavné prečo by malo byť **v demokratickej spoločnosti nevyhnutné** obmedziť prístup k informáciám zo správnych alebo stavebných konaní. V praxi sa za rok účinnosti zákona nevyskytli problémy spojené so sprístupňovaním takýchto informácií. V ČR je takáto úprava platná už tretí rok a neexistujú snahy ju vylúčiť. Dokonca judikatúra českých súdov dáva za pravdu opačnému názoru. (rozsudok KS v Ostrave č.j. 22 Ca 551/2000. Neexistuje teda dôvod na zmenu tohto ustanovenia.*

19. § 13 sa vrátane odkazu 26 a poznámky pod čiarou k tomuto odkazu vypúšťa.

K bodu 19.
pripomienku považujeme za zásadnú
navrhujeme bod vypustiť a ponechať pôvodné znenie

Ustanovenie § 13 je v zákone potrebné, zabraňuje situáciám, kedy jediným dôvodom na odmietnutie žiadosti o informácie je zákonom stanovená povinnosť mlčanlivosti. Opäť sa treba vrátiť k čl. 26 ústavy a k celej štruktúre a filozofii zákona. Ústava ako aj v nej zakotvený princíp právneho štátu vyžaduje, aby obmedzenia práv na informácie boli jasne a precízne formulované, aby každý bol schopný predvídať správanie orgánov verejnej správy a pri obmedzovaní základných práv sa dbalo na ich podstatu a zmysel. Preto generálne stanovená povinnosť mlčanlivosti nemôže slúžiť ako dôvod obmedzenia práva na informácie (tie sú vymedzené v zákone v § 8 – 11), je to len administratívny nástroj na udržanie zodpovedajúcej organizácie úradov verejnej správy. To znamená, že informácie neposkytujú všetci zamestnanci (sú viazaní mlčanlivosťou), ale iba poverený odbor spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Povinnou osobou nie sú zamestnanci verejnej správy, ale celé úrady, preto by bolo aj nelogické obmedziť právo na informácie na základe mlčanlivosti viažucej zamestnancov.

20. V §14 odseky 1 a 2 znejú:

„(1) Žiadosť možno podať písomne, faxom, elektronickou poštou alebo osobne pri spísaní úradného záznamu.

(2) Žiadosť je podaná dňom jej doručenia povinnej osobe. Zo žiadosti musí byť zrejmé, ktorej povinnej osobe je určená a kto ju podáva. Pri žiadosti prostredníctvom telekomunikačného zariadenia musí sa uviesť tiež príslušná identifikácia žiadateľa (napríklad elektronická adresa).

K bodu 20.
pripomienku považujeme za zásadnú
navrhujeme bod vypustiť a ponechať pôvodné znenie

K ods. 1

Sme za zachovanie pôvodnej formulácie. Podávanie žiadostí o informáciu telefonicky - ústne nespôsobillo v praxi žiadne problémy. Neobstoja argumenty, že žiadatelia sa nepredstavujú a že teda môžu „žiadosť o informácie zneužiť“. Neexistuje rozdiel medzi tým, keď vymyslené meno a adresa je napísaná na papier a poslaná na úrad ako žiadosť o informácie a tým, ak by sa niekto vymysleným menom a adresou predstavil do telefónu. Vypustenie možnosti žiadať telefonicky o informácie značne zbyrokratizuje celý postup pri prístupe k informáciám a nie je krokom k modernej občanovi slúžiacej štátnej správe.

K ods. 2

Ako už bolo uvedené, v zmysle § 14 ods. 4 zákona č. 211/2000 Z. z. je žiadosť podaná dňom, keď bola oznámená povinnej osobe. To znamená, že pri poštou posielanej žiadosti je táto oznámená dňom jej doručenia povinnej osobe. Rovnako vypustenie určenia formy sprístupnenia informácií vo väzbe na ďalšie ustanovenia je nenáležitú. Úprava ods. 2 nemá opodstatnenie.

21. V § 14 ods. 3 sa pripája veta, ktorá znie:

„Ak žiadateľ doplní žiadosť o požadované náležitosti až po jej odložení, považuje sa táto žiadosť za novú.“.

22. V § 14 sa odsek 5 vypúšťa.

23. V § 15 sa odsek 2 vypúšťa.

Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 2.

K bodom 22. a 23.

***pripomienku považujeme za zásadnú
navrhujeme bod vypustiť a ponechať pôvodné znenie***

V zmysle § 3 ods. 2 Správneho poriadku sú správne orgány povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s občanmi a organizáciami a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Občanom a organizáciám musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeľi v konaní ujmu. Citované ustanovenie vyjadruje základné zásady správneho konania, ktoré korelujú ústavnej úprave spravodlivého procesu. Vyplýva z nich ochrana právne neerudovaných účastníkov správneho konania a povinnosti správnych orgánov zabezpečiť takú informovanosť týchto účastníkov konania, aby nevznikla možnosť, že utrpia ujmu. Povinné osoby by teda mali v čo najväčšej možnej miere poskytovať žiadateľom o informácie poučenia o ich procesných právach. Obe ustanovenia, ktoré sa podľa návrhu majú vypustiť, sú dôležité práve s ohľadom na ochranu spravodlivého procesu, pre počítanie lehôt a prípadne pre včasné uplatnenie opravných prostriedkov. Opäť treba zdôrazniť, že tieto ustanovenia na základe ročných skúseností nie je potrebné novelizovať.

24. V § 16 ods. 1 sa vypúšťa.

Doterajšie odseky 2 a 3 sa označujú ako odseky 1 a 2

K bodu 24.

***pripomienku považujeme za zásadnú
navrhujeme bod vypustiť a ponechať pôvodné znenie***

Z dôvodovej správy nevyplýva prečo navrhovateľ vypúšťa predmetné ustanovenie. Každopádne ide o nešťastný krok, ktorý bude znamenať aplikačné problémy a spory o formu prístupnosti informácií. Z rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci II ÚS 28/96 vyplýva, že spôsob prístupu k informáciám závisí od vôle žiadateľa.

25. V § 16 ods. 1 sa na konci pripájajú tieto slová „ak osobitný predpis neustanovuje inak^{26a)}“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 26a znie:

“Napríklad zákon č. 71/1967 Zb.“.

K bodu 25.

***pripomienku považujeme za zásadnú
navrhujeme bod vypustiť a ponechať pôvodné znenie***

Platí to čo bolo uvedené k bodu 18.

26. V § 17 ods. 1 sa slovo „desiatich“ nahrádza slovom „pätnástich“

K bodu 26.
pripomienku považujeme za zásadnú
navrhujeme bod vypustiť a ponechať pôvodné znenie

Súčasná lehota je v poriadku, podľa výsledkov kontroly robenej Úradom vlády SR povinné osoby do veľkej miery zvládajú sprístupňovať informácie v zákonných lehotách. Každá zmena tohto ustanovenia by bola regresom od súčasného stavu. Je potrebné skôr modernizovať verejnú správu ako predlžovať lehoty na rozhodovanie o právach fyzických a právnických osôb.

27. V § 18 ods. 1 v prvej vete slová „zápisom v spise“ sa nahrádzajú slovami „úradným záznamom“.

28. V § 18 ods. 4 sa vypúšťajú slová „(§ 2 ods. 3) a slová „na úseku starostlivosti o životné prostredie“.

29. V § 19 v ods. 2 druhá veta znie:

„Ak ide o rozhodnutie starostu obce (primátora), o odvolaní rozhodne okresný úrad^{1b)}“.

K bodu 29.
navrhujeme bod upraviť

Toto riešenie je v rozpore s prijatou novelou zákona č. 369/1990 Zb. V zmysle tohto zákona je odvolacím orgánom proti rozhodnutiu starostu pri výkonne samosprávy súd. Samosprávne rozhodnutia starostov vydané v správnom konaní nemôže preskúmať orgán štátu- bolo by totiž v rozpore s ústavnými garanciami a zasahovalo by to do autonómie samospráv.

Ani terajšia úprava preskúmaní rozhodnutí starostu súdom nie je vhodná pre dynamickú oblasť prístupu k informáciám. Pre konaní o žiadostiach o informácie je potrebné inak upraviť konanie a preskúmavanie negatívnych rozhodnutí. Ako príklad možno uviesť úpravu v Českej republike alebo proces prerokovávanía sťažností proti starostovi naznačený v zákone č. 152/1998 Z. z. o sťažnostiach.

Problematiku preskúmavania rozhodnutí treba upraviť komplexnejšie, prax odhalila problémy aj napr. pri STV, SRO, FNM a iných povinných osobách, ktoré nemajú nadriadený orgán. Opäť sa dá použiť ako vzor česká úprava.

30. V poznámke pod čiarou k odkazu 28 sa v citácii vypúšťajú slová „o správnom konaní (správny poriadok).“.

Čl. II znie:

„Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 542/1990 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 295/1992 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 266/1992 Zb., zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 237/1993 z. z. , zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 42/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 248/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 249/1994 Z. z. ,

zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 250/1994 Z. z. zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 202/1995 Z. z. , zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 207/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 265/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 285/1995 Z. z. , zákona Národnej rady Slovenskej republiky 160/1996 Z. z. , zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 168/1996 Z. z. , zákona č. 143/1998 Z. z., zákona 319/1998 Z. z., zákona 298/1999 Z.z., zákona č. 313/1999 Z.z., zákona č. 195/2000 Z.z., zákona č. 211/2000 Z.z., zákona č. 367/2000 Z.z., zákona č. 122/2001 Z.z., zákona č. 223/2001 Z.z., zákona č. 253/2001 Z.z., zákona č. 441/2001 Z.z. zákona č. 490/2001 Z.z., zákona č. 507/2001 Z.z. sa mení takto:

V § 42a ods.2 sa za slovom Sk dáva bodka a slová „, a zákaz činnosti až na dva roky“ sa vypúšťajú.“

Čl. III, IV a V sa vypúšťajú.

***K bodu vypusteniu Čl. III, IV a V
pripomienku považujeme za zásadnú
navrhujeme bod vypustiť a ponechať pôvodné znenie***

Absolútne neprijateľné. Čl. 7 legislatívnych pravidiel vlády nedovoľuje novelizovať iné zákony zrušením ich novelizácie. Aj obsahovo je vypustenie týchto ustanovení nezmyselné, nič nerieši, iba Slovenskú republiku vzdiaľuje od možnosti podpísať tzv. Aarhuský dohovor. Pripomíname, že vláda SR sa uznesením č. 1061 zo dňa 7. 11. 2001 prijať opatrenia na zabezpečenie vykonávania a podpísania Aarhuského dohovoru.

Doterajší čl. VI sa označuje ako článok III v znení:

„Čl. III

Tento zákon nadobúda účinnosť 2002.“